

I. Generalități. Tipuri de contestație la executare. Caracterul de titlu executoriu

I. 1. Titlu executoriu cu multiple obligații reciproce. Stabilirea corectă a cuantumului debitului, după compensație. Îndreptarea erorii materiale de către executor

2. Competența teritorială a executorului judecătoresc. Proceduri de executare concomitente

1. Neregularitatea constând într-o eroare de calcul în cuprinsul unei somații imobiliare și al adresei de înființare a popririi nu este sancționată cu nulitatea absolută și necondiționată, în condițiile în care organul de executare a procedat la îndreptarea ei conform dispozițiilor titlului executoriu.

În situația în care se cere anularea unei somații din cauza calculului greșit al sumelor de executat, faptul că aceasta fusese radiată din cartea funciară nu constituie un impediment pentru analizarea și constatarea nulității ei, câtă vreme a stat la baza emiterii altor acte de executare și, în final, la realizarea efectivă a executării silite pentru alte sume decât cele rezultate din titlul executoriu.

2. Competența teritorială a executorului judecătoresc este prevăzută în art. 8 și art. 9 din Legea nr. 188/2000, iar Codul de procedură civilă, în alin. (1) al art. 651, detaliază în funcție de modalitatea și forma de executare silită, stabilind că, în cazul urmăririi silite a bunurilor imobile, al urmăririi silite a fructelor prinse de rădăcini și al executării silite directe imobiliare, este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află imobilul. În materia executării silite indirecte prin poprire, potrivit art. 781 NCPC, este competent executorul de la domiciliul/sediul debitorului ori al terțului poprit. Declanșarea concomitentă a mai multor forme de urmărire îngăduie, în temeiul art. 651 alin. (2) NCPC^[1], prorogarea competenței executorului judecătoresc în circumscripția curții de apel în care se află unele bunuri sau domiciliul/sediul debitorului/terțului poprit, prerogativele execuționale ale acestuia extinzându-se,

^[1] Referirea la bunurile imobile a fost înlăturată prin Legea nr. 138/2014, astfel că prorogarea de competență operează acum numai cu privire la urmărirea bunurilor mobile.

astfel, și către alte curți de apel în raport de care nu i-ar fi fost acordată, în mod obișnuit, competența teritorială.

*Tribunalul Constanța, Secția I civilă,
decizia nr. 716 din 7 octombrie 2014, nepublicată*

La data de 05.11.2013 a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Constanța contestația la executare formulată de contestatorul M.S. în contradictoriu cu intimata V.A., prin care a solicitat anularea actelor de executare efectuate în dosarul de executare silită nr. 407/2013 aflat pe rolul B.E.J. D.V., respectiv adresa de înființare a popririi emisă la data de 11.10.2013, anularea încheierii de ședință nr. 14500/24.09.2013, pronunțate în camera de consiliu de Judecătoria Constanța, ca fiind emisă cu încălcarea condițiilor privind competența, anularea somației emise la 11.10.2013 de B.E.J. D.V. în același dosar de executare, cu obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea în fapt, contestatorul a arătat că, la data de 21.10.2013, i-au fost comunicate prin poștă adresa de înființare a popririi emisă la 11.10.2013 în dosarul de executare silită nr. 407/2013 aflat pe rolul B.E.J. D.V., precum și adresa de înființare a popririi asupra veniturilor constând în pensia încasată de la Casa de Pensii a Ministerului Apărării Naționale, însă actele de executare silită sunt nelegale sub următoarele aspecte: executarea silită prin poprire se efectuează de un executor judecătoresc care nu are competența să înființeze poprirea asupra veniturilor, întrucât în raza sa de activitate nu se află nici domiciliul debitorului, care este în localitatea Buzău, și nici sediul terțului poprit, Ministerul Apărării Naționale, care are sediul în București, sector 6, astfel că și încheierea de încuviințare a executării silite a fost pronunțată de o instanță necompetentă teritorial. Un alt aspect ce atrage nulitatea actelor de executare contestate îl reprezintă faptul că în aceste înscrisuri este menționată eronat suma reprezentând debit datorat creditoarei în baza titlurilor executorii, în sensul că nu se poate justifica cuantumul sumei în lei, respectiv suma de 17.365 lei, având în vedere că în titlurile executorii nu este menționată o astfel de sumă. În toate actele de executare contestate s-a menționat ca titlu executoriu și decizia civilă nr. 527/A/02.06.2011 a Tribunalului București, deși această hotărâre a fost casată în tot de Curtea de Apel București prin decizia civilă nr. 446/13.06.2012 și, prin urmare, mențiunile din conținutul acestei decizii nu pot fi puse în executare ca urmare a desființării ei în calea de atac.

La data de 30.12.2013, în temeiul art. 201 NCPC, intimata V.A. a formulat întâmpinare, prin care a solicitat instanței respingerea contestației ca nefondată, obligarea contestatorului la plata unei amenzi judiciare

conform art. 719 alin. (3) NCPC, cu cheltuieli de judecată. S-a arătat în cuprinsul întâmpinării că, la data de 10.07.2013, a fost declanșată executarea silită împotriva contestatorului debitor, cererea de executare silită imobiliară făcând obiectul dosarului execuțional nr. 358/2013 al B.E.J. D.V., sens în care, prin încheierea nr. 1298/18.08.2013, Judecătoria Medgidia a încuviințat executarea silită imobiliară asupra imobilului deținut de contestator în localitatea Medgidia, fiind emisă somație către debitor, iar somația imobiliară fiind înscrisă și în cartea funciară. A arătat intimata că, după începerea executării silite imobiliare, s-a adresat din nou B.E.J. D.V., fiind format dosarul de executare silită nr. 407/2013, iar la data de 24.09.2013, Judecătoria Constanța a încuviințat executarea silită a sentinței civile nr. 13393/23.06.2011 a Judecătoriei Sectorului 1 București, modificată prin decizia civilă nr. 955/A/14.11.2012, pronunțată de Tribunalul București, pentru suma ce rezultă din titlul executoriu, precum și pentru orice accesorii, actualizări și cheltuieli de executare silită ce ar putea rezulta sau calcula în cursul executării silite, iar în baza acestei încheieri, la data de 11.10.2013, B.E.J. D.V. a emis actele ce fac obiectul prezentei contestații.

Pe fondul contestației s-a arătat că susținerile contestatorului privind necompetența executorului nu sunt întemeiate, întrucât executarea silită se derulează și prin urmărirea imobiliară în baza încheierii nr. 1298/14.08.2013 a Judecătoriei Medgidia în dosarul de executare silită nr. 407/2013, instrumentat de B.E.J. D.V., conform competenței exclusive reglementate de art. 651 alin. (1) lit. a) NCPC, iar potrivit art. 651 alin. (2) din același cod, acesta avea competența să efectueze urmărirea și asupra bunurilor urmăribile aflate în circumscripția altei curți de apel.

Cu privire la menționarea eronată a sumelor datorate de debitorul contestator, s-a arătat că este doar o mențiune eronată, suma datorată fiind mult mai mare, conform titlurilor executorii, iar această eroare, corectată între timp de executorul judecătoresc, atrage doar nulitatea relativă a actelor, în condițiile în care contestatorul nu a făcut dovada vreunei vătămări. De asemenea, cu privire la menționarea eronată în cuprinsul somației și a deciziei nr. 527/A/02.06.2011 ca reprezentând titlul executoriu în baza căruia se desfășoară executarea silită, s-a arătat că menționarea acestei decizii casate ulterior nu schimbă cu nimic starea de fapt și nu este de natură să atragă nulitatea absolută a actelor de executare, iar o eventuală vătămare nu a fost dovedită.

La data de 12.03.2014, a fost formulată completare la contestația la executare, prin care s-a solicitat și anularea încheierii executorului jude-

cătoresc D.V., pronunțată în data de 21.02.2014 în dosarul de executare silită nr. 358/2013 (comunicată la data de 03.03.2014), prin care s-a dispus din oficiu „îndreptarea erorii de calcul strecurate în cuprinsul somației imobiliare din 11.10.2013”; anularea adresei de înființare a popririi emise la data de 11.10.2013 în dosarul de executare silită nr. 358/2013 al B.E.J. D.V. și a adresei de înființare a popririi din 26.02.2014; întoarcerea executării silite efectuate în baza încheierii din 21.02.2014 și a adresei de înființare a popririi emise la data de 26.02.2014, respectiv restituirea tuturor sumelor încasate necuvenit cu titlu de debit.

În motivarea în fapt a cererii completatoare s-a arătat că încheierea executorului judecătoresc D.V. pronunțată în data de 21.02.2014 în dosarul de executare silită nr. 358/2013, prin care s-a dispus din oficiu „îndreptarea erorii de calcul strecurate în cuprinsul somației imobiliare din 11.10.2013”, este nelegală, având în vedere că modul de calcul al sumei datorate intimatului-creditor este total greșit, în condițiile în care dispozițiile celor două hotărâri care reprezintă titlul executoriu nu sunt interpretate și aplicate corect. De asemenea, a arătat contestatorul că și adresele de înființare a popririi emise la data de 21.02.2014 în baza încheierii menționate anterior sunt nelegale.

La data de 14.05.2014, contestatorul a precizat că suma pentru care solicită întoarcerea executării silite este de 76.640,23 lei, detaliind modul de calcul al acestei sume.

Prin sentința civilă nr. 6114/02.06.2014, Judecătoria Constanța a respins contestația la executare ca neîntemeiată, reținând următoarele: în temeiul titlului executoriu reprezentat de sentința civilă nr. 13393/23.06.2010, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, modificată prin decizia civilă nr. 995/A/14.11.2012 a Tribunalului București, irevocabilă prin decizia nr. 958/27.05.2013 a Curții de Apel București, la data de 01.08.2013, creditorul intimat s-a adresat executorului judecătoresc din cadrul B.E.J. D.V. cu o cerere de executare silită împotriva debitorului contestator, solicitând executarea silită a acestuia prin toate modalitățile prevăzute de lege, menționând că solicită ca executarea silită imobiliară să fie efectuată asupra imobilului proprietatea debitorului situat în localitatea Medgidia, jud. Constanța, solicitând și actualizarea creanței conform dispozițiilor legale.

Cererea creditorului a fost înregistrată pe rolul B.E.J. D.V. sub dosar nr. 358/01.08.2013, la aceeași dată executorul judecătoresc adresându-se Judecătoriei Medgidia pentru a se dispune încuviințarea executării silite în temeiul titlului executoriu menționat anterior, pentru suma de 23.000 euro și 7.150 lei, precum și pentru onorariu și cheltuielile de executare.

Prin încheierea nr. 1298/18.08.2013 pronunțată de Judecătoria Medgidia, s-a încuviințat executarea silită împotriva debitorului M.S. la cererea creditoarei V.A. sub forma urmăririi imobiliare asupra imobilului situat în localitatea Medgidia, jud. Constanța, până la concurența echivalentului obligațiilor stabilite prin titlul executoriu, asupra căruia va opera actualizarea creanței în raport de indicele de inflație, precum și pentru acoperirea integrală a cheltuielilor ocazionate de executarea silită.

La data de 11.10.2013, a fost emisă somația imobiliară prevăzută de art. 820 alin. (1)^[1] raportat la art. 667 NCPC, prin care debitorul a fost somat la plata sumei de 9.000 euro și 17.365 lei reprezentând despăgubiri stabilite prin titlul executoriu, sumă ce nu cuprinde și actualizarea creanței, precum și la plata sumei de 6.479,95 lei reprezentând onorariul executorului judecătoresc și suma de 330,15 lei cu titlu de cheltuieli de executare. La aceeași dată au fost emise și încheierea de stabilire a cheltuielilor de executare și solicitarea adresată O.C.P.I. Constanța pentru notarea somației în cartea funciară a imobilului.

Ulterior declanșării executării silite imobiliare, în temeiul aceluiași titlu executoriu reprezentat de sentința civilă nr. 13393/23.06.2010, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, modificată prin decizia civilă nr. 995/A/14.11.2012 a Tribunalului București, irevocabilă prin decizia nr. 958/27.05.2013 a Curții de Apel București, la data de 18.09.2013, creditoarea intimată a formulat o nouă cerere de executare silită împotriva debitorului contestator, solicitând executarea silită a acestuia prin toate modalitățile prevăzute de lege, inclusiv prin poprire, solicitând și actualizarea creanței în conformitate cu dispozițiile legale.

Cererea creditoarei a fost înregistrată pe rolul B.E.J. D.V. sub nr. 407/18.09.2013, la aceeași dată executorul judecătoresc adresându-se Judecătoriei Constanța pentru a se dispune încuviințarea executării silite în temeiul titlului executoriu menționat anterior, pentru suma de 23.000 euro și 7.150 lei, precum și pentru onorariu și cheltuielile de executare. Prin încheierea nr. 14500/24.09.2013 pronunțată de Judecătoria Constanța, s-a încuviințat executarea silită împotriva debitorului M.S., la cererea creditoarei V.A., prin toate formele de executare, pentru suma ce rezultă din titlul executoriu, precum și orice accesorii, actualizări și cheltuieli de executare silită ce ar putea rezulta sau calcula în cursul executării silite.

La data de 11.10.2013, a fost emisă adresa de înființare a popririi către terțul poprit Casa de Pensii a Ministerului Apărării Naționale, prin

^[1] În prezent, după modificarea adusă prin Legea nr. 138/2014, art. 819 alin. (1) NCPC.

care au fost declarate indisponibilizate sumele de bani datorate sau care se vor datora debitorului până la concurența sumei de 9.000 euro și 13.365 lei, urmând ca terțul poprit să rețină 1/3 din venitul lunar până la acoperirea debitului datorat. La aceeași dată a fost emisă către debitor și adresa de înștiințare a înființării popririi. Aflându-se în situația în care există două dosare de executare cu același titlu executoriu, executorul judecătoresc a procedat la reunirea dosarelor de executare silită, fiind reunit la dosarul nr. 358/2013, cel cu executarea în stadiul mai avansat, dosarul nr. 407/2013.

Instanța a reținut că executarea silită împotriva contestatorului a fost demarată atât prin executarea silită imobiliară, cât și prin poprire, astfel cum reiese din adresele de înființare a popririi emise de executorul judecătoresc în dosarul de executare, adresa de înștiințare a înființării popririi. La data de 21.02.2014, din oficiu, executorul judecătoresc a procedat, în conformitate cu dispozițiile art. 877 NCPC, la îndreptarea erorii de calcul strecurate în cuprinsul somației imobiliare dresate la data de 11.10.2013, în sensul menționării corecte a sumei datorate de către debitorul M.S., fiind calculată și stabilită valoarea creanței datorate de acesta creditoarei intime la suma de 27.500 euro și 15.775 lei. Prin aceeași încheiere s-a stabilit că, în temeiul aceluiași titlu executoriu, creditoarea intimată a fost obligată la plata către contestatorul M.S. a sumei de 4.500 euro și 8.265 lei, reținându-se în speță compensația legală, iar în urma compensării a rezultat că debitorul M.S. datorează creditoarei V.A. suma de 23.000 euro și 7.510 lei. În baza acestei încheieri, la data de 26.02.2014, a fost emisă către C. Bank adresa de înființare a popririi pentru suma de 9.000 euro și 4.620 lei, la aceeași dată fiind emisă și adresa de înștiințare a înființării popririi către debitorul M.S. La data de 28.02.2014, organul de executare a solicitat Biroului de carte funciară de pe lângă Agenția de Cadastru și Publicitate Imobiliară Constanța radierea somației nr. 35/11.10.2013, emisă de B.E.J. D.V. cu privire la imobilul situat în localitatea Medgidia, jud. Constanța.

Instanța a constatat că, până la data de 26.05.2014, în cele două dosare de executare au fost executate următoarele sume: 5.788 lei, recuperată prin poprire în dosarul de executare nr. 407/2013, și 14.000 euro și 14.213 lei, recuperată în dosarul de executare nr. 358/2013. Instanța a constatat că, în susținerea contestației la executare, contestatorul invocă, în esență, nelegalitatea actelor de executare raportat la faptul că actele de executare emise de executorul judecătoresc au fost efectuate de un executor judecătoresc necompetent, respectiv faptul că în cuprinsul somației a fost menționat ca titlu executoriu o decizie care a fost casată, deci fără a

avea putere executorie, precum și faptul că executarea silită se desfășoară pentru o creanță care nu este certă, nefiind justificat cuantumul sumei în lei – respectiv 17.635 lei. De asemenea, prin completarea la contestație s-a invocat nelegalitatea încheierii din data de 21.02.2014 prin care s-a îndreptat din oficiu de către executorul judecătoresc eroarea materială și de calcul al sumei datorate, în ceea ce privește modul de calcul al creanței ce urmează a se executa.

Capătul de cerere privind anularea executării silite efectuate prin poprire, întrucât executarea silită se efectuează de un executor judecătoresc necompetent din punct de vedere teritorial, precum și capătul de cerere prin care se solicită anularea încheierii de ședință nr. 14500/24.09.2013, pronunțată în camera de consiliu de Judecătoria Constanța, ca fiind emisă cu încălcarea condițiilor privind competența, au fost analizate împreună, întrucât sunt în strânsă legătură. Astfel, pornind de la regulile înscrise în art. 663, art. 650, art. 651 și art. 665 alin. (4) teza a II-a NCPC, instanța de fond a reținut că încuviințarea executării silite permite creditorului să ceară executorului judecătoresc care a solicitat încuviințarea să recurgă, simultan ori succesiv, la toate modalitățile de executare prevăzute de lege în vederea realizării drepturilor sale, inclusiv a cheltuielilor de executare. Încuviințarea executării silite produce efecte pe întreg teritoriul țării. De asemenea, încuviințarea executării silite se extinde și asupra titlurilor executorii care se vor emite de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită încuviințate. În practică, cum este și cazul în speța de față, există posibilitatea ca bunurile urmăribile, mobile sau imobile, să se afle în circumscripțiile mai multor curți de apel. În asemenea situații, oricare dintre executorii judecătorești care funcționează pe lângă una dintre acestea este competent să realizeze executarea, inclusiv cu privire la bunurile urmăribile aflate în raza celorlalte curți de apel.

Pe de altă parte, s-a arătat că, potrivit art. 781 NCPC, în cazul popririi este competent executorul de la domiciliul/sediul debitorului ori al terțului poprit, inclusiv executorul de la oricare dintre sediile secundare ale instituțiilor de credit. Așadar, pentru a determina instanța competentă potrivit criteriului stabilit de art. 650 alin. (1) și art. 781 NCPC, instanța a apreciat că este necesar a stabili care executor judecătoresc este competent să efectueze executarea, iar răspunsul îl oferă art. 651 NCPC, care stabilește o competență funcțională a oricărui executor din raza curții de apel, existând practic trei ipoteze principale în art. 651 alin. (1) lit. a), b), c) NCPC, în timp ce art. 651 alin. (2) din același cod stabilește o prorogare de competență funcțională pentru situația în care bunurile urmăribile mobile sau imobile se găsesc în raza mai multor

curți de apel (ipoteză în care oricare dintre executorii judecătorești din raza acelor curți de apel este competent să realizeze executarea chiar cu privire la bunurile situate în raza altor curți de apel decât cea în care acesta funcționează). S-a mai arătat că dispoziții similare se regăsesc și în art. 818 alin. (1) și (2) NCPC.

Pentru toate aceste considerente, având în vedere că prin cererea de executare silită creditoarea intimată a solicitat ca executarea silită să se efectueze prin toate modalitățile prevăzute de lege, iar prin încheierea nr. 14500/24.09.2013, pronunțată de Judecătoria Constanța în dosarul nr. 25291/212/2013, s-a încuviințat executarea silită împotriva debitorului M.S., la cererea creditoarei V.A., prin toate formele de executare, dosarul de executare silită nr. 407/2013 fiind reunit cu dosarul de executare nr. 358/2013, în care stadiul executării silite imobiliare era mai avansat, executarea silită din cele două dosare efectuându-se în temeiul aceluiași titlu executoriu, instanța a constatat că executarea silită prin poprirea veniturilor contestatorului a fost efectuată de un organ de executare competent, sens în care nu a mai analizat criticile de nelegalitate invocate de contestator prin care a solicitat anularea adresei de înființare a popririi emise la data de 11.10.2013 și a adresei de înștiințare a înființării popririi din 11.10.2013, întrucât acestea vizează exclusiv faptul că executarea silită a fost efectuată de un executor necompetent.

Instanța de fond a apreciat că și capătul de cerere privind anularea somației imobiliare emise la data de 11.10.2013 în dosarul de executare silită nr. 358/2013 al B.E.J. D.V. este neîntemeiat, întrucât, pe de o parte, contestatorul nu a invocat niciun motiv de nelegalitate a acestei somații, iar, pe de altă parte, acesta a rămas fără obiect, în condițiile în care, la solicitarea executorului judecătoresc, a fost radiată din cartea funciară somația înscrisă la cererea acestuia.

În ceea ce privește critica de nelegalitate a erorii materiale cuprinse în somația din 11.10.2013, în adresele de înființare a popririi și de înștiințare a înființării popririi emise la data de 11.10.2013, în sensul că s-a trecut în mod greșit suma de 9.000 euro și 17.365 lei reprezentând debit, s-a observat că această eroare a fost remediată de executorul judecătoresc prin întocmirea, la data de 21.02.2014, a unei încheieri de îndreptare, precum și prin emiterea unei noi adrese de înființare a popririi pentru suma astfel rectificată și a unei noi adrese de înștiințare asupra înființării popririi. S-a apreciat că emiterea încheierii de îndreptare a erorii materiale este în concordanță cu prevederile art. 57 din Legea nr. 188/2000, care prevăd că actele îndeplinite de executorii judecătorești, care prezintă erori materiale, de calcul sau omisiuni vădite, vor fi îndreptate ori

completate de către aceștia, la cerere sau din oficiu. Astfel, afirmația contestatorului, în sensul că executorul a procedat la calcularea sumei datorate creditoarei în temeiul titlului executoriu prin efectuarea unei maniere proprii de calcul ce excede titlului executoriu, nu a fost reținută de instanță, în condițiile în care contestatorul, asistat de apărător calificat, a precizat că nu înțelege să formuleze contestație la titlu și nici nu a solicitat instanței care a pronunțat sentința ce reprezintă titlul executoriu să dispună lămurirea acesteia.

Astfel, s-a reținut că în mod corect executorul a constatat că suma ce urmează a se executa este alta decât cea înscrisă în somația imobiliară și în adresele de înființare a popririi și de înștiințare a popririi din data de 11.10.2013 și a procedat la îndreptarea erorii de calcul. Faptul că această situație este o eroare de calcul rezidă chiar din aceea că în cererea adresată Judecătoriei Medgidia privind solicitarea de încuviințare a executării silit s-a menționat quantumul creanței ce urma a fi executată silit, formată din 23.000 euro și 7.150 lei, sumă rezultată în urma compensării creanțelor reciproce între părți. Instanța a apreciat că această neregularitate – eroare de calcul – nu este sancționată cu nulitatea absolută și necondiționată, în condițiile în care organul de executare a procedat la îndreptarea ei conform dispozițiilor titlului executoriu. Astfel, conform art. 175 NCPC, pentru a interveni nulitatea în situația întocmirii actelor de executare, este necesar ca acel act de procedură să producă debitorului contestator o vătămare, iar vătămarea să nu poată fi înlăturată decât prin anularea actului. Așadar, acest text instituie sancțiunea nulității relative condiționate de dovedirea unei vătămări, or, în speță, contestatorul nu a probat producerea vreunui prejudiciu în patrimoniul său prin faptul realizării executării de către B.E.J. D.V.

Pentru aceste considerente, văzând că debitorul contestator nu a invocat niciun motiv de nelegalitate a formelor de executare din dosarul execuțional nr. 358/2013 al B.E.J. D.V., iar hotărârile judecătorești de mai sus constituie titlu executoriu, contrar susținerilor nefondate ale contestatorului, care a precizat expres că nu înțelege să formuleze contestație la titlu, instanța a apreciat ca neîntemeiată contestația la executare.

În termen legal, împotriva sentinței civile nr. 6114/02.06.2014 a Judecătoriei Constanța a declarat apel contestatorul, solicitând schimbarea acesteia în tot, în sensul admiterii contestației la executare așa cum a fost formulată și completată. În dezvoltarea motivelor de apel a fost reluată în integralitate expunerea de motive a contestației la executare, astfel cum a fost completată la data de 12.03.2014, în ceea ce privește nulitatea încheierii nr. 14500/24.09.2013 a Judecătoriei Constanța și a actelor de

executare subsecvente, pentru necompetența executorului judecătoresc, nulitatea somației din data de 11.10.2013, a adreselor de înființare a popririi, a adreselor de înștiințare a înființării popririi și a încheierii de îndreptare a erorii materiale din 21.02.2014, pentru calculul greșit al debitului. A mai arătat apelantul că, întrucât instanța nu s-a pronunțat asupra modului de calcul al sumelor datorate, menționate greșit în încheierea din 21.02.2014, a formulat cerere de lămurire a dispozitivului deciziei civile nr. 995/A/2012, pronunțate în dosarul nr. 18104/299/2008 al Tribunalului București, Secția a II-a civilă. A susținut însă că, și în lipsa acestei cereri de lămurire, instanța care a soluționat contestația la executare putea constata nelegalitatea executării silitе pentru sume la care nu a fost obligat prin titlurile executorii, singura obligație din dispozitivul deciziei civile nr. 995/2012 fiind în sarcina intimatеi, pentru suma de 4.500 euro.

Procedând la rejudecarea fondului în limitele stabilite prin cererea de apel, în conformitate cu art. 477 alin. (1) NCPC, tribunalul a constatat următoarele: cu privire la competența teritorială, art. 8 din Legea nr. 188/2000 prevede că executorii judecătorești își îndeplinesc atribuțiile în circumscripția curții de apel în raza căreia se află judecătoria pe lângă care funcționează, dacă prin lege nu se dispune altfel. Detaliind în raport cu specificul fiecăreia dintre atribuțiile ce configurează competența materială a executorilor judecătorești, art. 9 alin. (1) raportat la art. 7 lit. a) din Legea nr. 188/2000 dispune că, pentru punerea în executare a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii, este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în a căreia rază teritorială urmează să se facă executarea, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă. Acesta reia, în partea introductivă a alin. (1) al art. 651, aceeași frază legală, însă, suplimentar, detaliază în funcție de modalitatea și forma de executare silită, stabilind că, în cazul urmăririi silitе a bunurilor imobile, al urmăririi silitе a fructelor prinse de rădăcini și al executării silitе directe imobiliare, este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află imobilul. În materia executării silitе indirecte prin poprire, potrivit art. 781 NCPC, este competent executorul de la domiciliul/sediul debitorului ori al terțului poprit. Declanșarea concomitentă a mai multor forme de urmărire îngăduie, în temeiul art. 651 alin. (2) NCPC, prorogarea competenței executorului judecătoresc în circumscripția curții de apel în care se află unele bunuri sau domiciliul/sediul debitorului/terțului poprit, prerogativele execuționale ale acestuia extinzându-se, astfel, și către alte curți de

apel în raport de care nu i-ar fi fost acordată, în mod obișnuit, competența teritorială.

În speță, în raport de conținutul acestor texte de lege, în mod corect a apreciat judecătorul fondului că executarea a fost încuviințată de Judecătoria Constanța și toate actele de executare contestate au fost emise cu respectarea dispozițiilor legale referitoare la competența executorului judecătoresc și, astfel, nu poate fi aplicată sancțiunea nulității necondiționate a încheierii de încuviințarea a executării silite și a tuturor actelor de executare efectuate în baza acesteia, așa cum prevede art. 651 alin. (4) NCPC, câtă vreme creditoarea intimată a solicitat ca executarea silită să se realizeze „în toate modalitățile prevăzute de lege”, iar executarea a fost inițiată în dosarul de executare nr. 358/2013 prin urmărirea silită a unui imobil situat în Medgidia, jud. Constanța. De altfel, este de observat faptul că prin cererea de apel nu sunt combătute în niciun fel argumentele pentru care instanța de fond a înlăturat motivul de nulitate ce a vizat necompetența executorului judecătoresc, debitorul contestator limitându-se doar la a relua expunerea de motive a contestației la executare sub acest aspect.

În schimb, motivul de contestație ce a vizat nulitatea somației din data de 11.10.2013, a încheierii de îndreptare a erorii materiale din data de 26.02.2014 și a actelor de executare reprezentate de adresa de înființare a popririi din 11.10.2013 și adresa de înființare a popririi din 26.02.2014, din perspectiva modalității de calcul al sumelor pentru care s-a efectuat executarea silită, a fost în mod greșit înlăturat de prima instanță, pentru argumentele ce succed. Titlul executoriu este reprezentat în speță de sentința civilă nr. 13393/23.06.2010, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, prin care s-a dispus partajul bunurilor dobândite de părți în timpul căsătoriei și a fost obligat pârâțul-reclamant M.S. (contestator în prezentul dosar) la plata către reclamanta-pârâtă V.A. a următoarelor sume: 2.025 lei sultă reprezentând cota de 1/2 din valoarea totală a bunurilor mobile; 2.750 lei reprezentând contravaloarea bunurilor mobile proprii ale reclamantei-pârâte; 18.500 euro și 2.000 lei reprezentând creanță; 8.990,12 lei cheltuieli de judecată.

Prin decizia civilă nr. 995/A/14.11.2012, pronunțată de Tribunalul București, Secția a III-a civilă, în rejudecarea apelului declarat de pârâțul-reclamant M.S., a fost schimbată în parte sentința civilă nr. 13393/23.06.2010, după cum urmează: i s-au atribuit reclamantei-pârâte suma de 9.000 euro și suma de 1.000 lei, iar pârâțului-reclamant suma de 1.000 lei; a fost obligată reclamanta-pârâtă la plata sumei de 4.500 euro, în echivalent lei la data plății, către pârâțul-reclamant; au fost menținute

celelalte dispoziții ale sentinței apelate; a fost obligat pârâțul-reclamant la plata sumei de 8.000 lei cheltuieli de judecată parțiale la instanța de fond, compensând în parte cheltuielile de judecată; a fost obligată intimata-reclamantă pârâta la plata sumei de 7.265 lei cheltuieli de judecată în apel către apelantul-pârât reclamant.

Din conținutul lipsit de orice echivoc al dispozitivului celor două hotărâri judecătorești menționate rezultă că pârâțul-reclamant M.S. datorează reclamantei-pârâte V.A. suma de 18.500 euro drept de creanță și suma de 14.775 lei (2.025 lei reprezentând cota de 1/2 din valoarea totală a bunurilor mobile + 2.750 lei reprezentând contravaloarea bunurilor mobile proprii ale reclamantei-pârâte + 2.000 lei drept de creanță + 8.000 lei cheltuieli de judecată pentru fond, modificate în apel), în timp ce reclamanta-pârâta V.A. datorează pârâtului-reclamant M.S. suma de 4.500 euro (1/2 din suma 9.000 euro stabilită ca bun comun în apel) și suma de 7.265 lei cheltuieli de judecată în apel. Compensând obligațiile reciproce ale părților, rezultă că în final pârâțul-reclamant M.S. este ținut la plata către reclamanta-pârâta V.A. a sumei de 14.000 euro (18.500 euro minus 4.500 euro) și a sumei de 7.510 lei (14.775 lei minus 7265 lei).

Prin somația emisă în data de 11.10.2013, debitorul a fost somat la plata unei sume de 17.365 lei reprezentând despăgubiri stabilite prin titlul executoriu, deci mai mare decât suma în lei rezultată din titlul executoriu – 7.510 lei. Aceeași sumă în lei (17.365, și nu 13.365, cum a reținut instanța de fond) a fost înscrisă ca debit de recuperat și în adresa de înființare a popririi emisă la data de 11.10.2013 în dosarul de executare nr. 407/2013 (conexat ulterior la dosarul nr. 358/2013), către terțul poprit Casa de Pensii a Ministerului Apărării Naționale. Prin încheierea emisă la data de 21.02.2014, executorul judecătoresc a îndreptat din oficiu eroarea de calcul strecurată în cuprinsul somației imobiliare dresate la data de 11.10.2013 și a stabilit că sumele datorate de către debitorul M.S. după compensare sunt de 23.000 euro (cu 9.000 euro mai mare) și, respectiv, 7.510 lei, în baza titlului executoriu sentința civilă nr. 13393/23.06.2010, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, astfel cum a fost modificată prin decizia civilă nr. 995/A/14.11.2012 a Tribunalului București, Secția a III-a civilă. În baza acestei încheieri, la data de 26.02.2014, a fost emisă către C. Bank adresa de înființare a popririi pentru suma de 9.000 euro și 4.620 lei, la aceeași dată fiind emisă și adresa de înștiințare a înființării popririi către debitorul M.S.

În condițiile arătate, în raport de dispozițiile art. 711 alin. (1) raportat la art. 175 NCPC, nu se putea constata legalitatea executării începute și realizate pentru sumele înscrise în actele contestate, sume care nu au

respectat întinderea debitului rezultat din titlul executoriu. Sub un prim aspect, este de subliniat faptul că în mod eronat instanța de fond a reținut că anularea adresei de înființare a popririi și a adresei de înștiințare a înființării popririi din data de 11.10.2013 a fost cerută exclusiv pentru necompetența executorului judecătoresc, deoarece chiar în expunerea de motive a contestației inițiale, la pct. 2, s-a arătat în mod expres că „un alt aspect ce atrage nulitatea adresei de înființare a popririi și a adresei de înștiințare a înființării popririi (era vorba de adresele din 11.10.2013, menționate în preambulul contestației) îl reprezintă faptul că în aceste înscrisuri este menționată eronat suma reprezentând debit datorat creditorului în baza titlurilor executorii menționate în acestea”.

În ceea ce privește cererea de anulare a somației din data de 11.10.2013, contrar celor reținute de prima instanță, a fost invocat un motiv de nelegalitate, iar acesta a vizat tocmai calculul greșit al sumelor de executat. Faptul că somația fusese radiată din cartea funciară nu constituia un impediment pentru analizarea și constatarea nulității somației, câtă vreme aceasta a stat la baza emiterii altor acte de executare și, în final, la realizarea efectivă a executării silite, pentru alte sume decât cele rezultate din titlul executoriu.

De asemenea, emiterea încheierii de îndreptare a erorii materiale din data de 21.12.2013 nu putea reprezenta un motiv de menținere a somației și a adresei de înființare a popririi emise la data de 11.10.2013, din moment ce debitul astfel rectificat s-a dovedit a fi greșit calculat, pretinzându-se de la contestator o sumă mai mare decât cea datorată potrivit dispozițiilor instanțelor de judecată.

Nu s-a contestat dreptul executorului judecătoresc de a proceda la rectificarea unor eventuale erori strecurate în actele de executare, ci s-a invocat doar, pe bună dreptate față de cele constatate anterior, netemeinicia îndreptării dispuse în cauză, dată de calculul eronat al sumelor de executat. Și câtă vreme însăși încheierea de îndreptare a erorii materiale, deși a fost dată tocmai în acest scop, nu a fost de natură să stabilească întinderea corectă a debitului, este evident că debitorul contestator a suferit o vătămare, în sensul art. 711 alin. (1) raportat la art. 175 NCPC, prin emiterea actelor contestate, patrimoniul său fiind afectat prin executarea unor sume mai mari decât cele rezultate din titlul executoriu. Prin urmare, erau îndeplinite condițiile pentru anularea parțială, în temeiul art. 719 alin. (1) NCPC, a somației din 11.10.2013, astfel cum a fost rectificată prin încheierea de îndreptare a erorii materiale din data de 26.02.2014 (încheierea de îndreptare face corp comun cu somația la care se referă), a adresei de înființare a popririi din 11.10.2013 și a adresei de

înființare a popririi din 26.02.2014, toate emise în dosarul de executare nr. 358/01.08.2013 al B.E.J. D.V., în măsura în care vizează sume ce depășesc debitul rezultat din titlul executoriu anterior menționat, compus din 14.000 euro și 7.510 lei, reținându-se că încheierea de stabilire a cheltuielilor de executare în sumă totală de 7.810 lei (6.479,95 lei onorariul executorului judecătoresc + 330,15 lei alte cheltuieli de executare) din data de 11.10.2013 nu a fost contestată.

Ca act subsecvent, adresa de înființare a popririi din 26.02.2014 este și ea supusă anulării, cu atât mai mult cu cât se referă la alte sume decât cele înscrise în încheierea de îndreptare a erorii materiale și nici nu există elemente pentru a se verifica dacă sumele respective au fost pretinse în completarea sau în locul celor menționate inițial în somația și adresa de înființare a popririi din 11.10.2013. Nu era necesar să fie anulată în prealabil și încheierea de încuviințare a executării silite, câtă vreme în cuprinsul acesteia nu s-a menționat și cuantumul cert al debitului, executarea fiind încuviințată în mod generic, „până la concurența echivalentului obligațiilor stabilite prin titlul executoriu”. Așa cum s-a arătat în precedent, sumele datorate creditoarei intimată puteau fi deduse cu ușurință din conținutul titlului executoriu, astfel că fără niciun temei instanța de fond a condiționat constatarea nelegalității executării pentru sumele menționate în încheierea din 21.02.2014 de obținerea în prealabil a lămuririi titlului executoriu.

În considerarea argumentelor expuse și în temeiul dispozițiilor art. 480 alin. (2) NCPC, prin admiterea apelului și schimbarea în tot a sentinței civile apelate, a fost admisă în parte contestația la executare, în sensul că, prin constatarea în prealabil a întinderii corecte a debitului rezultat din titlul executoriu, au fost anulate în parte, conform celor arătate mai sus, somația din 11.10.2013, astfel cum a fost rectificată prin încheierea de îndreptare a erorii materiale din data de 26.02.2014, adresa de înființare a popririi din 11.10.2013 și adresa de înființare a popririi din 26.02.2014, toate emise în dosarul de executare nr. 358/01.08.2013 al B.E.J. D.V. Au fost respinse ca nefondate cererea de anulare a încheierii de încuviințare a executării silite nr. 14500/24.09.2013, pronunțată de Judecătoria Constanța, și a actelor de executare subsecvente pentru necompetența executorului judecătoresc, precum și cererea de anulare a adreselor de înștiințare a înființării popririi din 11.10.2013 și din 26.02.2013, emise în dosarul de executare nr. 358/01.08.2013 al B.E.J. D.V. Anularea în parte a actelor de executare atrage și aplicarea dispozițiilor art. 722 alin. (1) NCPC, în sensul dispunerii întoarcerii executării silite pentru sumele executate necuvenit.

2. Somație de plată emisă în aplicarea dispozițiilor O.G. nr. 22/2002. Executare benevolă în termenul de 6 luni. Reducerea cheltuielilor de executare

Potrivit art. 2 al O.G. nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, „instituția debitoare este obligată ca, în termen de 6 luni, să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată. Acest termen curge de la data la care debitorul a primit somația de plată comunicată de organul competent de executare, la cererea creditorului”, iar art. 3 prescrie că, „în cazul în care instituțiile publice nu își îndeplinesc obligația de plată în termenul prevăzut la art. 2, creditorul va putea solicita efectuarea executării silită potrivit Codului de procedură civilă și/sau potrivit altor dispoziții legale aplicabile în materie”.

Rezultă, așadar, că pentru a curge termenul de 6 luni, la finele căruia poate începe executarea silită, este necesară emiterea unei somații de către „organul competent de executare”, adică de către executorul judecătoresc.

Or, în speță, deși s-a încuviințat începerea executării silită, nu s-a efectuat încă niciun act de executare silită ci, așa cum a solicitat creditoarea prin cererea adresată executorului judecătoresc, s-a emis doar somația prevăzută de art. 2 din O.G. nr. 22/2002.

Din această perspectivă, contestația la executare este neînte-meiată.

*Tribunalul Arad, Secția civilă,
decizia nr. 144 din 30 ianuarie 2014, nepublicată*

Prin sentința civilă nr. 4883/22.08.2013, Judecătoria Arad a respins contestația la executare formulată de contestatoarea A.J.P.I.S. a județului Arad, în contradictoriu cu intimata C.C.I.A. Arad și a obligat contesta-toarea să plătească intimatei cheltuieli de judecată în quantum de 1.240 lei.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut că prin decizia civilă nr. 40/21.03.2013 a Curții de Apel Timișoara, contestatoare din prezenta cauză a fost obligată să plătească intimatei suma de 101.269 lei cu titlu de chirie și cheltuieli de judecată, constând din onorariu avocat, onorariu experți.

Decizia este definitivă și executorie, astfel că, în baza acestui titlu executoriu, la data de 09.07.2013, creditoarea intimată a solicitat B.E.J. H.P. din Arad ca, în temeiul art. 2 din O.G. nr. 22/2002, să comunice debitoarei somația privind plata în termen de 6 luni atât a debitului, cât și a cheltuielilor de executare ce le va suporta.

Cererea intimatei a fost înregistrată ca o cerere de executare silită, executorul judecătoresc dispunând prin încheierea din data de 10.07.2013